

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 162

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
138.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
139.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul pentru Învățăământ</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
140.	— Decret privind conferirea Ordinului și Medaliei <i>Meritul Industrial și Comercial</i>	3
141.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3
142.	— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele, la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	4
143.	— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele, la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	4
144.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de parteneriat economic dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte, semnat la Kasane la 10 iunie 2016	5
145.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind protecția investițiilor dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Hanoi la 30 iunie 2019.....	5
146.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind protecția investițiilor dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Singapore, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 19 octombrie 2018	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
144.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea derogării pentru unele specii de faună sălbatică	6–7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 63 din 16 decembrie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru contribuția importantă avută în privința păstrării memoriei victimelor Holocaustului,

pentru inițierea unor proiecte legislative axate pe prevenirea și combaterea antisemitismului, precum și pentru serviciile aduse țării noastre în domeniul diplomației parlamentare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler* domnului deputat Silviu Vexler, președinte al Grupului Parlamentar România-Israel.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 138.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Învățăământ*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 220/2004 privind Ordinul *Meritul pentru Învățăământ* și Medalia *Meritul pentru Învățăământ*, cu modificările ulterioare,

în semn de deosebită apreciere și recunoștință pentru profesionalismul și dăruirea puse, de-a lungul timpului, în slujba actului educațional, pentru contribuția avută la promovarea limbii și literaturii române și a imaginii României peste hotare, pentru susținerea activă a culturii și a valorilor românești,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Învățăământ* în grad de *Cavaler* doamnei Gregori Ilina, profesor dr., critic literar, eseist, traducător, Universitatea Liberă din Berlin, Republica Federală Germania.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 139.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului și Medaliei *Meritul Industrial și Comercial*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 392/2004 privind Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* și Medalia *Meritul Industrial și Comercial*,

în semn de apreciere pentru importanta contribuție avută, în cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, la exercitarea cu succes, de către România, a Președinției rotative a Consiliului Uniunii Europene,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* în grad de *Cavaler*:

1. doamnei Diana-Alexandra Codău, director general;
2. domnului Dan-Horia Maxim, ministru-consilier;
3. domnului Dănuț Dinuță, ministru-consilier;
4. doamnei Corina Rechițean, ministru-consilier;
5. doamnei Mihaela Gavrilăscu, consilier superior;
6. doamnei Claudia-Antoanela Munteanu, consilier superior;

7. doamnei Ruxandra Daniela Andrei, consilier economic;
8. doamnei Anna Claudia Lecca, secretar economic.

Art. 2. — Se conferă Medalia *Meritul Industrial și Comercial* clasa a III-a:

1. domnului Mihai-Răzvan Dobai, consilier;
2. doamnei Andreea Alina Zaharia, consilier;
3. doamnei Laura Berlinschi, consilier;
4. doamnei Maria-Elena Train, consilier;
5. doamnei Marie-Jeanne Miruna Popescu, consilier.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 140.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Radu Ioanid se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Statul Israel, cu reședința la Tel Aviv.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele,
la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 15/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 29 februarie 2020, domnul general de brigadă cu o stea Călimănescu *Ion* Bogdan se înaintează în gradul de general-maior cu două stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 142.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele,
la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 16/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 29 februarie 2020, domnul general de brigadă cu o stea Postolache *Iorgu* Costică se înaintează în gradul de general-maior cu două stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de parteneriat economic dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte, semnat la Kasane la 10 iunie 2016**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 41 din 4 februarie 2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul de parteneriat economic dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte, semnat la Kasane la 10 iunie 2016, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 144.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind protecția investițiilor dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Hanoi la 30 iunie 2019**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 20 din 28 ianuarie 2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul privind protecția investițiilor dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Socialistă Vietnam, pe de altă parte, semnat la Hanoi la 30 iunie 2019, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 145.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Acordului privind protecția investițiilor dintre Uniunea
Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte,
și Republica Singapore, pe de altă parte, semnat la Bruxelles
la 19 octombrie 2018**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 21 din 28 ianuarie 2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul privind protecția investițiilor dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Singapore, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 19 octombrie 2018, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 27 februarie 2020.
Nr. 146.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

O R D I N

pentru aprobarea derogării pentru unele specii de faună sălbatică

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 116.079/DD din 30.01.2020 al Direcției biodiversitate, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și de faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă recoltarea unui număr de exemplare din specii de faună sălbatică în raza aeroporturilor Aurel Vlaicu — Băneasa și Henri Coandă — Otopeni, după cum urmează:

- a) *Corvus frugilegus* — 1.200 de exemplare;
- b) *Corvus corone cornix* — 1.200 de exemplare;
- c) *Corvus monedula* — 400 de exemplare;
- d) *Pica Pica* — 1.200 de exemplare;
- e) *Phasianus colchicus* — 100 de exemplare;
- f) *Perdix perdix* — 100 de exemplare;

- g) *Sturnus vulgaris* — 1.000 de exemplare;
- h) *Columba palumbus* — 100 de exemplare;
- i) *Streptopelia decaocto* — 150 de exemplare;
- j) *Anas platyrhynchos* — 50 de exemplare;
- k) *Ardea cinerea* — 5 exemplare;
- l) *Turdus pilaris* — 100 de exemplare;
- m) *Vanellus vanellus* — 5 exemplare;
- n) *Larus argentatus* — 50 de exemplare;
- o) *Falco tinnuculu* — 5 exemplare.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la 31 decembrie 2021.

(2) Recoltarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se va face prin împușcare.

(3) Recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică în condițiile alin. (2) se realizează numai de către Asociația Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Lunca București, denumită în continuare *beneficiarul*, cu personal tehnic de specialitate și cu respectarea prevederilor Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru activitatea prevăzută la alin. (3) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 30 de zile de la data capturării, *beneficiarul* are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Costel Alexe

București, 5 februarie 2020.

Nr. 144.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația speciilor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Așași documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 63

din 16 decembrie 2019

Dosar nr. 2.384/1/2019

Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Mona Magdalena Baci	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, competent să judece sesizarea ce formează obiectul dosarului, este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*)

Ședința este prezidată de doamna judecător Denisa Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 37.478/3/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003, intră în sfera

noțiunii de «hotărâri privind patrimoniul» folosită de art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare?».

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat că nu au identificat jurisprudență cu privire la problema de drept supusă dezlegării, unele dintre ele transmițând puncte de vedere sau simple opinii referitoare la aceasta; se arată, de asemenea, că raportul întocmit în cauză a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, dintre care numai intimații-pârâți Consiliul General al Municipiului București, municipiul București și Instituția Prefectului Municipiului București și-au exprimat punctul de vedere, iar răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la respectiva problemă de drept ce face obiectul sesizării.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 28 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 37.478/3/2018, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea problemă de drept:

„Hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003, intră în sfera noțiunii de «hotărâri privind patrimoniul» folosită de art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare?».

II. **Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina**

A) Obiectul judecății și soluția instanței de fond

2. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 37.478/3/2018, reclamantul persoană fizică, în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București (C.G.M.B.), municipiul București, prin primar, Instituția Prefectului Municipiului București și Compania Municipală Cimitire București — S.A., a solicitat suspendarea executării Hotărârii C.G.M.B. nr. 536 din 23.08.2018, până la soluționarea definitivă a cererii în anularea acestui act.

3. În motivarea cererii sale, reclamantul a arătat că prin hotărârea ce face obiectul cererii de suspendare a fost aprobată

delegarea gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din municipiul București către Compania Municipală Cimitire București — S.A., actul administrativ contestat hotărând, totodată, și asupra încheierii contractului de delegare în forma prevăzută în anexa nr. 1, precum și asupra bunurilor imobile aferente serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din municipiul București, care vor fi puse la dispoziția delegatului, astfel cum acestea sunt prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la hotărâre.

4. Prin Sentința nr. 2.106 din 27 martie 2019, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată împotriva pârâților municipiul București și Instituția Prefectului Municipiului București, ca fiind introdusă împotriva unor persoane fără calitate procesuală pasivă, și împotriva pârâților C.G.M.B. și Compania Municipală a Cimitirelor București — S.A., ca neîntemeiată.

5. Instanța de judecată a apreciat că motivele invocate de reclamant nu sunt de natură a impune soluția suspendării executării hotărârii contestate, reținând, în esență, următoarele:

6. Referitor la motivul privind neîntrunirea cvorumului necesar pentru adoptarea în condiții de legalitate a hotărârii atacate, tribunalul a constatat că art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 215/2001*), prevede că „Hotărârile *privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție*”, iar, conform procesului-verbal din 23.08.2018, la ședința C.G.M.B. în care a fost adoptată hotărârea ce face obiectul cererii de suspendare au fost prezenți 54 din cei 55 de consilieri, hotărârea fiind adoptată cu 28 de voturi pentru, 0 abțineri și 11 voturi contra.

7. A reținut tribunalul că esențial în cauză nu este cvorumul, ci faptul că se impune îndeplinirea condiției premisă pentru a se face raportarea la art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, respectiv condiția ca hotărârea să privească patrimoniul; având în vedere că prin hotărârea contestată s-a aprobat *delegarea gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane* din municipiul București către Compania Municipală de Cimitire București — S.A., tribunalul a constatat că aceasta nu privește patrimoniul municipiului București, ci reorganizarea unui serviciu public.

8. În consecință, pentru adoptarea hotărârii nu era necesar votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție, ci se aplică regula generală prevăzută la art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, respectiv adoptarea hotărârilor cu votul majorității consilierilor prezenți, în raport cu care, față de numărul de voturi exprimat în ședința din data de 23.08.2018, hotărârea a fost adoptată cu majoritatea cerută de lege.

9. De asemenea, a reținut prima instanță, nu este întemeiată nici critica potrivit căreia hotărârea atacată a fost dată cu încălcarea gravă a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003 (*Ordonanța Guvernului nr. 71/2002*), pe motiv că nu a fost publicat vreun anunț, nu a fost organizată vreo licitație și nu au fost adoptate în prealabil acele documente în baza cărora s-ar fi putut delega, în mod legal, serviciul public de administrare a domeniului public și privat de interes local.

10. Tribunalul a apreciat că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art. 10 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, așa cum susține reclamantul, ci dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din același act normativ, potrivit cărora: „Delegarea gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat se poate realiza prin: a) negociere directă, în cazul operatorilor cu capital al unităților administrativ-

teritoriale, înființați de autoritățile administrației publice locale sau rezultați ca urmare a reorganizării administrative din rațiuni operaționale și economico-financiare a serviciilor de administrare a domeniului public și privat.”

11. Prima instanță a reținut că argumentele invocate de reclamant nu se înscriu în noțiunea de „caz bine justificat”, definită de art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*).

12. De asemenea, tribunalul a apreciat că nu este îndeplinită nici condiția referitoare la necesitatea „*prevenirii unei pagube iminente*”, întrucât delegarea unui serviciu public nu este echivalentă cu desființarea locurilor de muncă, iar, în cauză, beneficiarul delegării, pârâta Compania Municipală de Cimitire București — S.A., a solicitat Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, al cărui angajat este reclamantul, să analizeze posibilitatea detașării unui număr de 203 muncitori în cadrul Companiei, începând cu data de 1.02.2019, răspunsul instituției solicitate fiind în sensul că înregistrează deficit de personal, astfel că nu poate soluționa favorabil cererea.

B) Calea de atac formulată

13. Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță a declarat recurs reclamantul, solicitând casarea acesteia și admiterea cererii de suspendare, pentru motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 și pct. 8 din Codul de procedură civilă.

14. În fața instanței de recurs, intimatul-pârât C.G.M.B. a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea dezlegării problemei de drept menționate în preambul.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

15. Ordonanța Guvernului nr. 71/2002:

„Art. 10. — (1) Gestiunea serviciilor de administrare a domeniului public și privat se poate organiza în următoarele modalități:

- a) gestiune directă;
- b) gestiune indirectă sau gestiune delegată.

(2) Alegerea formei de gestiune a serviciilor de administrare a domeniului public și privat se face prin hotărâri ale consiliilor locale comunale, orașenești, municipale, ale sectoarelor municipiului București, ale consiliilor județene și/sau ale Consiliului General al Municipiului București, după caz, în funcție de specificul, volumul și natura bunurilor proprietate publică și privată, de interesele actuale și de perspectivă ale unității administrativ-teritoriale, precum și de numărul și mărimea localităților componente.

(3) Indiferent de forma de gestiune adoptată, activitățile specifice serviciilor de administrare a domeniului public și privat se organizează și se desfășoară pe baza unui caiet de sarcini și a unui regulament de serviciu, prin care se stabilesc nivelurile de calitate și indicatorii de performanță ai serviciilor, condițiile tehnice, raporturile operator-utilizatori, precum și modul de tarifare, facturare și încasare a contravalorii serviciilor furnizate/prestate.

(4) Caietul de sarcini și regulamentul de serviciu se elaborează și se aprobă de consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București, consiliile județene și/sau de Consiliul General al Municipiului București în conformitate cu regulamentul-cadru al serviciilor de administrare a domeniului public și privat, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. — (1) În cazul gestiunii directe, autoritățile administrației publice locale își asumă nemijlocit toate sarcinile și responsabilitățile privind organizarea, conducerea, finanțarea, gestionarea și controlul funcționării serviciilor de administrare a domeniului public și privat, respectiv administrarea și exploatarea infrastructurii aferente.

(2) Gestiunea directă se realizează prin intermediul unor operatori furnizori/prestatori de servicii de administrare a domeniului public și privat, care pot fi:

a) compartimentele pentru administrarea domeniului public și privat, organizate în cadrul aparatului propriu al consiliilor locale comunale, orașenești, municipale și ale sectoarelor municipiului București, al consiliilor județene și/sau al Consiliului General al Municipiului București, după caz;

b) unul sau mai multe servicii publice, specializate și autorizate conform legii, având personalitate juridică și buget propriu, organizate în subordinea consiliilor locale comunale, orașenești, municipale și ale sectoarelor municipiului București, a consiliilor județene și/sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz.

(3) Operatorii furnizori/prestatori ai serviciilor de administrare a domeniului public și privat menționați la alin. (2) se organizează și funcționează potrivit unui regulament de organizare și funcționare aprobat de consiliul local, consiliul județean și/sau de Consiliul General al Municipiului București, după caz, pe baza regulamentului-cadru de organizare și funcționare a operatorilor serviciilor de administrare a domeniului public și privat, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 12. — (1) În cazul gestiunii indirecte sau gestiunii delegate autoritățile administrației publice locale pot apela pentru realizarea serviciilor la unul sau la mai mulți operatori cărora le încredințează, în totalitate sau numai în parte, în baza unui contract de delegare a gestiunii, sarcinile și responsabilitățile proprii cu privire la gestiunea propriu-zisă a serviciilor, precum și la administrarea și exploatarea infrastructurii edilitar-urbane necesare realizării serviciilor.

(2) Gestiunea indirectă sau gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori furnizori/prestatori de servicii de administrare a domeniului public și privat, care pot fi:

a) societăți comerciale pe acțiuni cu capital al unităților administrativ-teritoriale, înființate de autoritățile administrației publice locale;

b) societăți comerciale pe acțiuni cu capital privat, intern sau extern;

c) societăți comerciale pe acțiuni cu capital mixt, public și privat.

Art. 13. — (1) Atribuirea contractelor de delegare a gestiunii se face cu respectarea principiilor liberei concurențe, transparenței, tratamentului egal și al confidențialității și cu respectarea prevederilor contractului-cadru de delegare a gestiunii și ale regulamentului-cadru de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Delegarea gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat se poate realiza prin:

a) negociere directă, în cazul operatorilor cu capital al unităților administrativ-teritoriale, înființați de autoritățile administrației publice locale sau rezultați ca urmare a reorganizării administrative din rațiuni operaționale și economico-financiare a serviciilor de administrare a domeniului public și privat;

b) licitație publică, în cazul operatorilor societăți comerciale cu capital public, privat sau mixt.

(3) Dacă procedura licitației publice nu a condus la desemnarea unui câștigător și la atribuirea contractului de delegare a gestiunii, este aplicabilă în continuare procedura negocierii directe.

(4) Delegarea gestiunii poate fi făcută numai către operatori atestați și autorizați în condițiile legii.

(5) Pot face obiectul contractelor de delegare a gestiunii, total sau parțial, numai activitățile de operare propriu-zisă — gestiunea, administrarea, exploatarea —, precum și activitățile

de pregătire, finanțare și realizare a investițiilor din infrastructura edilitar-urbană a localităților, aferentă serviciilor de administrare a domeniului public și privat.

(6) În funcție de regimul juridic ce urmează să fie adoptat pentru contractul de delegare a gestiunii, formele de delegare a gestiunii pot fi:

a) contract de management;

b) contract de concesiune;

c) contract de închiriere;

d) contract de locație de gestiune;

e) contract de parteneriat public-privat.

(7) Contractul de delegare a gestiunii va fi însoțit obligatoriu de următoarele anexe:

a) caietul de sarcini;

b) regulamentul de serviciu;

c) inventarul bunurilor proprietate publică și privată, aferente serviciului;

d) procesul-verbal de predare-preluare a bunurilor necesare realizării serviciului delegat.

(8) Contractul de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat va cuprinde în mod obligatoriu:

a) denumirea părților contractante;

b) obiectul contractului;

c) durata contractului;

d) drepturile și obligațiile părților;

e) programul lucrărilor de investiții (modernizări, extinderi, dezvoltări, obiective noi) și al lucrărilor de întreținere, reparații curente, reabilitări, renovări;

f) sarcinile și responsabilitățile părților cu privire la programele de investiții și programele de reabilitări, reparații și renovări;

g) indicatorii de performanță stabiliți prin caietul de sarcini și regulamentul de serviciu privind calitatea și cantitatea serviciilor prestate și modul de evaluare a acestora, condiții și garanții;

h) tarifele practicate și procedura de stabilire, ajustare, avizare și aprobare a acestora;

i) modul de tarificare și încasare a contravalorii serviciilor furnizate/prestate;

j) nivelul redevențelor;

k) răspunderea contractuală;

l) forța majoră;

m) condiții de redefinire a clauzelor contractuale;

n) condiții privind transmiterea bunurilor la expirarea contractului;

o) clauze speciale privind menținerea echilibrului contractual rezultat din licitație și de prevenire a corupției;

p) clauze de reziliere a contractului;

q) clauze privind administrarea patrimoniului public și privat încredințat;

r) clauze privind forța de muncă;

s) alte clauze convenite, după caz.

(9) Prevederile alin. (1), (2) și (3) nu se aplică operatorilor care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, își desfășoară activitatea în baza unor contracte de delegare a gestiunii legal încheiate, precum și operatorilor subordonați autorităților administrației publice locale, care rezultă printr-o reorganizare administrativă impusă de necesitatea creșterii eficienței economice și a performanțelor operaționale.

(10) Exceptarea prevăzută la alin. (9) operează până la expirarea sau rezilierea contractului.

(11) Autoritatea administrației publice locale semnatară a contractului de delegare a gestiunii are dreptul de a organiza o nouă licitație publică în toate cazurile în care timp de 6 luni operatorul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale cu privire la calitatea serviciului și la performanțele economico-financiare asumate.

Art. 14. — (1) Indiferent de forma de gestiune adoptată, în virtutea competențelor și atribuțiilor ce le revin potrivit legii, autoritățile administrației publice locale păstrează prerogativele privind adoptarea politicilor și strategiilor de dezvoltare a serviciilor de administrare a domeniului public și privat, respectiv a programelor de dezvoltare a infrastructurii edilitar-urbane, precum și dreptul și obligația de a monitoriza și de a controla:

a) modul de respectare și de îndeplinire de către operatori a obligațiilor contractuale asumate;

b) calitatea, cantitatea și eficiența serviciilor furnizate/prestate;

c) respectarea indicatorilor de performanță stabiliți în contractele de delegare a gestiunii;

d) respectarea procedurii de fundamentare, avizare și aprobare a prețurilor și tarifelor pentru serviciile de administrare a domeniului public și privat;

e) modul de administrare, exploatare, întreținere și menținere în funcțiune, dezvoltare și/sau modernizare a infrastructurii edilitar-urbane încredințate prin contractul de delegare a gestiunii.

(2) Indiferent de forma de gestiune adoptată, activitățile propriu-zise de gestiune, exploatare și funcționare desfășurate/prestate în cadrul serviciilor de administrare a domeniului public și privat constituie activități relevante și sunt supuse reglementărilor în vigoare privind achizițiile publice.”

16. *Legea nr. 215/2001:*

„Art. 45. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin consiliul local adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate.

(2) Se adoptă cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local:

a) hotărârile privind bugetul local;

b) hotărârile privind contractarea de împrumuturi, în condițiile legii;

c) hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale;

d) hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră;

e) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului;

f) hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine.

(3) Hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție.

(4) Dacă bugetul local nu poate fi adoptat după două ședințe consecutive, care vor avea loc la un interval de cel mult 7 zile, activitatea se va desfășura pe baza bugetului anului precedent până la adoptarea noului buget, dar nu mai târziu de 45 de zile de la data publicării legii bugetului de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Consiliul local stabilește ca unele hotărâri să fie luate prin vot secret. Hotărârile cu caracter individual cu privire la persoane vor fi luate întotdeauna prin vot secret, cu excepțiile prevăzute de lege. Procedurile de votare vor fi stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a consiliului local.

(6) Proiectele de hotărâri pot fi propuse de consilieri locali, de primar, viceprimar sau de cetățeni. Redactarea proiectelor se face de cei care le propun, cu sprijinul secretarului unității administrativ-teritoriale și al serviciilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului.”

NOTĂ:

Legea nr. 215/2001 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (*Codul administrativ*) [art. 597 alin. (2) lit. e)].

IV. **Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

A) *Intimatul-pârât C.G.M.B.* a susținut că dezlegarea chestiunii de drept invocate presupune calificarea hotărârii privind delegarea gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat, în raport cu dispozițiile art. 45 alin. (1) sau art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, caracterul veritabil al acesteia decurgând din interpretările divergente pe care le suscită dispozițiile legale suspendate interpretării.

17. Se arată că dificultatea interpretării textelor legale relevante decurge chiar din interpretările diferite date de părțile litigiului.

18. *Intimatul-pârât* consideră că delegarea gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat se subsumează sferei dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, care are în vedere, pe de o parte, scopul/cauza juridică a adoptării unei hotărâri de aprobare a delegării gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat, iar, pe de altă parte, se întemeiază pe caracterul de strictă interpretare/de excepție al art. 45 alin. (3), în raport cu art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001.

19. În cazul oricărei hotărâri a consiliului local pot fi identificate efecte, directe sau indirecte, echivoce sau neechivoce, de natură patrimonială/evaluabilă în bani. Astfel, o interpretare extensivă a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 poate conduce la concluzia că identificarea oricărui efect patrimonial, oricât de îndepărtat și de echivoc, ar impune adoptarea hotărârii cu majoritatea calificată de 2/3, ceea ce ar putea genera un blocaj al activității administrative locale, întrucât adoptarea hotărârilor consiliului local ar depinde de întrunirea unei majorități mult prea largi, neîntâlnită, în mod obișnuit, în practica administrativă.

20. Pe de altă parte, o interpretare restrictivă a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 ar putea conduce la soluții practice, de asemenea anacronice. Într-o asemenea abordare, efectele patrimoniale evidente ale unei hotărâri a consiliului local ar putea fi ignorate din cauza lipsei unei legături suficient de puternice cu hotărârea. Astfel, s-ar nesocoti intențiile protecționiste ale legiuitorului în legătură cu patrimoniile unităților administrativ-teritoriale, manifestate prin dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

21. În fine, arată *intimatul-pârât*, dificultatea interpretării textelor legale relevante decurge din lipsa criteriilor pe baza cărora să se soluționeze conflictele de calificare generate de dispozițiile art. 45 alin. (1)—(3) din Legea nr. 215/2001.

B) *Recurentul-reclamant* a susținut că o hotărâre privind aprobarea delegării gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat este o „hotărâre privind patrimoniul” și trebuie adoptată cu votul majorității calificate, de 2/3 din numărul consilierilor locali, întrucât, prin delegarea gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat, este afectat în mod direct patrimoniul unității administrativ-teritoriale.

22. *Recurentul* a apreciat că cererea de sesizare nu este admisibilă, întrucât nu este vorba de o chestiune veritabilă de drept, neputându-se solicita instanței supreme o simplă interpretare a unui text de lege, care nu prezintă nicio dificultate.

23. Astfel, a susținut *recurentul*, interpretarea solicitată de intimat poate fi făcută în corelare cu modelul contractului de delegare, care la art. 12 prevede că delegatarul se obligă să pună la dispoziția delegatului toate bunurile imobile necesare desfășurării activității; dacă se coroborează aceste dispoziții cu cele ale art. 119 din Legea nr. 215/2001 și cu orice altă dispoziție aplicabilă, rezultă că ne aflăm în prezența unei hotărâri privind patrimoniul, neexistând nicio dificultate de interpretare.

C) *Intimatul-pârât municipiul București* a considerat că este admisibilă cererea de sesizare și că dispozițiile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 nasc o veritabilă problemă de drept.

D) *Intimatul-pârât Prefectul Municipiului București* a apreciat că cererea de sesizare este inadmisibilă, în raport cu obiectul cauzei, care este suspendarea unui act administrativ, iar nu verificarea a însăși legalității acestuia, iar soluționarea cererii de suspendare nu depinde de dispozițiile în baza cărora a fost emis actul, lămurirea sensului normei de drept putându-se face în dosarul în care s-a solicitat anularea actului administrativ. Se susține, totodată, că sesizarea nu privește o „chestiune de drept” veritabilă, textul de lege fiind clar, complet și putând fi corelat cu celelalte dispoziții legale.

24. Se consideră că cererea de sesizare este și nefondată, întrucât din interpretarea art. 45 din Legea nr. 215/2001, prin raportare la art. 17, 21 și 119 din aceeași lege, rezultă că o hotărâre a C.G.M.B. având ca obiect delegarea gestiunii, ca cea a cărei suspendare se solicită, este o hotărâre privind patrimoniul, care se adoptă cu votul a două treimi din numărul consilierilor locali, prevăzut de art. 45 alin. (3) din același act normativ.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A) *Cu privire la admisibilitatea sesizării*

25. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru declanșarea acestei proceduri.

26. S-a arătat, astfel, că sesizarea este formulată de Curtea de Apel București în legătură cu o judecată aflată în curs de soluționare, în ultimă instanță, că lămurirea chestiunii de drept este determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei în care a fost ridicată, fiind o problemă nouă asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

27. Instanța de trimitere a apreciat că problema de drept este una veritabilă, caracterul său problematic rezultând nu atât din interpretarea art. 45 din Legea nr. 215/2001, care stabilește numărul de voturi necesar pentru adoptarea hotărârilor consiliului local, în raport cu obiectul acestora, cât din aspectul privind încadrarea măsurii atribuirii contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, în sfera noțiunii de „hotărâri privind patrimoniul”, folosită de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

B) *Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării*

28. Instanța de trimitere a susținut că, pentru a se analiza aparenta legalitate a hotărârii ce face obiectul cererii de suspendare, ca o condiție premisă a determinării numărului necesar de voturi impus de lege pentru adoptarea sa, trebuie determinat dacă aceasta, în funcție de obiectul său, se înscrie în ipoteza „generală” a alin. (1) al art. 45 din Legea nr. 215/2001 sau în ipoteza specială a alin. (3) al aceluiași articol.

29. În speță, se arată, trebuie determinat dacă o hotărâre a consiliului local prin care se atribuie contracte de delegare a gestiunii unor servicii publice intră în sfera noțiunii de „hotărâri privind patrimoniul”, folosită de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

30. Prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 536/2018, contestată în cauză, serviciul public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din municipiul București se delegează, spre a fi gestionat, către Compania Municipală Cimitire București — S.A., hotărârea fiind adoptată în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 71/2002, act normativ care califică serviciile publice de felul celui ce face obiectul hotărârii contestate ca forme de administrare, gestionare și exploatare a bunurilor din domeniul public și privat al unităților administrativ-teritoriale [art. 2 lit. a)].

31. Serviciile au ca obiect administrarea domeniului public și privat de interes local, adică administrarea patrimoniului unității administrativ-teritoriale, iar delegarea gestionării lor are ca efect

atribuirea către o altă entitate decât unitatea administrativ-teritorială, publică sau privată, a sarcinii administrării acestui patrimoniu prin executarea de servicii specializate pe domenii de activitate.

32. Serviciul public privind cimitirele și crematoriile umane este, prin denumirea, calificarea și încadrarea date de însuși emitent în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 71/2002, un astfel de serviciu prin care se realizează administrarea specializată a cimitirelor și crematoriilor umane aflate în patrimoniul Municipiului București.

33. O hotărâre care privește administrarea unei părți din patrimoniul unității administrativ-teritoriale este, în opinia instanței de trimitere, o „hotărâre privind patrimoniul”, în sensul art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

34. Potrivit art. 119 din Legea nr. 215/2001, constituie patrimoniu al unității administrativ-teritoriale bunurile mobile și imobile care aparțin domeniului public al unității administrativ-teritoriale, domeniului privat al acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial. Sintagma „hotărâri care privesc patrimoniul” are în vedere cel puțin acele hotărâri ale căror efecte se întind asupra patrimoniului (sau unei părți a acestuia), definit ca universalitate de bunuri. Prin urmare, o hotărâre ca cea din speță, care privește o anumită categorie de bunuri (definite nu *ut singuli* și nici în considerarea exclusiv cantitativă a numărului de bunuri sau de drepturi cu privire la acestea, ci prin destinație, regim juridic, reguli distincte, criterii ce permit oricând modificarea cantitativă a patrimoniului sau a fracției patrimoniale respective, cu păstrarea unității de regim juridic), cum este cea a cimitirelor și crematoriilor umane, este, din punctul de vedere al întinderii obiectului, o „hotărâre privind patrimoniul”.

35. Cât privește natura actelor ce pot face obiectul hotărârilor consiliului local, după cum se poate observa, formularea textului legal [a alin. (3) al art. 45 din Legea nr. 215/2001] este una pe cât de generală, pe atât de neechivocă în ceea ce privește caracterul său cuprinzător, lipsit de distincții de orice fel. Astfel, în sfera noțiunii de „hotărâre privind patrimoniul” se consideră că intră acte ce produc efecte direct asupra patrimoniului sau a unei părți a acestuia, respectiv cu efect direct asupra oricărui drept de natură patrimonială ce poartă asupra unei universalități de bunuri; sintagma nu poate fi restrânsă doar la hotărâri privind acte prin care se transferă, în orice formă (vânzare, donație, schimb etc.), dreptul de proprietate — deci acte de dispoziție —, ci trebuie să le includă și pe cele care privesc acte de administrare (închiriere, concesiune etc.) a bunurilor din domeniul public sau privat, având de asemenea caracter patrimonial, deoarece unde legea nu distinge, nici interpretul nu o poate face. Sensul normei și intenția legiuitorului sunt cu atât mai evidente cu cât, în dreptul public, cele mai multe dintre actele îndeplinite cu privire la bunurile din domeniul public sau privat al unităților administrativ-teritoriale reprezintă astfel de acte de administrare.

36. Potrivit art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, „Serviciile de administrare a domeniului public și privat se realizează și se gestionează prin intermediul unor furnizori/prestatori specializați, denumiți în continuare *operatori*, atestați și autorizați în condițiile legii”. Prin urmare, și hotărârile autorității deliberative prin care se delegă gestiunea acestor servicii publice cu privire la bunuri din patrimoniul unităților administrativ-teritoriale sunt, în opinia instanței de trimitere, în aceeași măsură, hotărâri care privesc administrarea domeniului public și/sau privat, adică „hotărâri privind patrimoniul”, deoarece administrarea domeniului public și privat nu poate fi privită în afara titularului dreptului de administrare, exploatarea și funcționarea serviciilor de administrare a domeniului public și privat, supuse unor numeroase și consistente cerințe legale enumerate în art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, depinzând intrinsec de entitatea căreia îi sunt

delegate aceste servicii, entitate care trebuie să îndeplinească o serie de condiții privind capacitatea tehnică, profesională și financiară pentru realizarea serviciului de interes public ce le este încredințat. Prin urmare, asemenea hotărâri sunt acte de administrare care intră chiar în responsabilitatea autorităților administrației publice locale.

37. Dacă, potrivit art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, „înființarea, organizarea, coordonarea și reglementarea serviciilor de administrare a domeniului public și privat constituie dreptul exclusiv al autorităților administrației publice locale”, iar hotărârile având acest obiect reprezintă, pentru motivele arătate, „hotărâri privind patrimoniul”, atunci și alegerea formei de gestiune — gestiune directă sau gestiune indirectă ori delegată (art. 9) — a serviciilor de administrare a domeniului public și privat, precum și desemnarea furnizorului și atribuirea contractului de gestiune, ce se fac tot prin hotărâri ale consiliilor locale, sunt tot „hotărâri privind patrimoniul”.

38. De altfel, potrivit art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, în cazul gestiunii indirecte sau delegate, autoritățile administrației publice locale apelează pentru realizarea serviciilor la unul sau la mai mulți operatori cărora le încredințează, în totalitate sau numai în parte, în baza unui contract de delegare a gestiunii, sarcinile și responsabilitățile proprii cu privire la gestiunea propriu-zisă a serviciilor, precum și la administrarea și exploatarea infrastructurii edilitar-urbane necesare realizării serviciilor.

39. În fine, susține instanța de trimitere, art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 este edificator în a lămuri natura hotărârii cu privire la delegarea gestiunii serviciilor publice în funcție de obiectul acestui contract; astfel, arată curtea de apel, prin contractul de delegare a gestiunii se partajează atribuțiile ce revin chiar autorităților administrației publice locale, între acestea și operatorii delegați, în ceea ce privește administrarea, gestionarea și exploatarea bunurilor din domeniul public și privat al unităților administrativ-teritoriale, astfel încât și hotărârile prin care se aprobă delegarea privesc nemijlocit administrarea patrimoniului unității administrativ-teritoriale.

40. Prin urmare, concluzionează instanța de trimitere, fiind în prezența unor hotărâri cu privire la „organizarea, exploatarea, finanțarea, monitorizarea și controlul funcționarii” unui serviciu public „de administrare a domeniului public și privat de interes local”, în sensul Ordonanței Guvernului nr. 71/2002, acestea sunt „hotărâri privind patrimoniul”.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

A) În urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, în jurisprudența Completului competent să judece recursul în interesul legii și a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu au fost identificate decizii care să prezinte relevanță asupra dezlegării problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

B) La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat că nu au identificat jurisprudență cu privire la problema de drept supusă dezlegării, unele dintre ele transmițând puncte de vedere sau simple opinii referitoare la aceasta; singura instanță care a comunicat o hotărâre referitoare la chestiunea de drept în discuție este Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și de insolvență.

41. Din analiza punctelor de vedere/opiniilor formulate de instanțe rezultă că acestea sunt unanime în a considera că hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, intră în sfera noțiunii de „hotărâri privind patrimoniul”.

42. Astfel, următoarele instanțe au transmis puncte de vedere/opinii din care rezultă orientarea sus-menționată:

— *tribunalele* Hunedoara, Sibiu (Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal), Ilfov, București (Secția a II-a contencios administrativ și fiscal), Ialomița, Giurgiu (Secția civilă), Galați (Secția de contencios administrativ și fiscal), Vrancea (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Vaslui, Bihor (Secția a III-a contencios administrativ și fiscal) și Suceava (Secția de contencios administrativ și fiscal);

— *curțile de apel* Bacău, Galați (Secția de contencios administrativ și fiscal) și Târgu Mureș (și instanțele din raza sa de competență teritorială).

43. În sprijinul acestei orientări au fost invocate aceleași argumente care au fost reținute și de către instanța de trimitere în formularea punctului său de vedere cu privire la problema de drept a cărei dezlegare face obiectul sesizării.

44. În plus, s-a susținut că, întrucât potrivit art. 119 din Legea nr. 215/2001 constituie patrimoniu al unității administrativ-teritoriale bunurile mobile și imobile care aparțin domeniului public al unității administrativ-teritoriale, domeniului privat al acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial, sintagma „hotărâri care privesc patrimoniul” are în vedere cel puțin acele hotărâri ale căror efecte se întind asupra patrimoniului (sau a unei părți a acestuia), definit ca universalitate de bunuri.

45. Prin urmare, și hotărârile autorităților deliberative prin care se delegă gestiunea unor servicii publice cu privire la bunuri din patrimoniul unităților administrativ-teritoriale sunt hotărâri care privesc administrarea domeniului public și/sau privat, adică „hotărâri privind patrimoniul”.

46. S-a arătat că administrarea domeniului public și privat nu poate fi privită distinct de titularul dreptului de administrare, exploatare și funcționare a serviciilor de administrare a domeniului public și privat, care sunt supuse unor numeroase și consistente cerințe legale, enumerate în art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, depinzând, intrinsec, de entitatea căreia îi sunt delegate aceste servicii, entitate care trebuie să îndeplinească o serie de condiții privind capacitatea tehnică, profesională și financiară pentru realizarea serviciului public ce le este încredințat.

47. S-a apreciat, de asemenea, că, pornind de la definiția actelor de gestiune ca fiind acele acte juridice pe care autoritățile administrației publice locale le încheie cu diverse persoane fizice sau juridice, prin acordul de voință al părților, în regim de drept public sau de drept privat, pentru administrarea domeniului public sau privat, în vederea satisfacerii intereselor generale ale colectivităților locale, hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, sunt „hotărâri privind patrimoniul”, care trebuie adoptate cu respectarea prevederilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

48. Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și de insolvență este singura instanță care a identificat și transmis o hotărâre cu privire la problema de drept supusă dezlegării — Sentința nr. 324/CAF/2019 din 7 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 51/107/2019, prin care a fost respinsă cererea reclamantului prefectul județului Alba de anulare a Hotărârii Consiliului Local Alba Iulia nr. 343/2018.

49. Instanța de judecată a reținut că hotărârea atacată vizează patrimoniul municipiului Alba Iulia, din moment ce prin aceasta s-a acordat primarului mandat special de a aproba, în cadrul Adunării generale a Asociației intercomunitare de dezvoltare Alba Iulia — Transport local, prelungirea valabilității Contractului de delegare de gestiune a serviciului de transport public local de

persoane prin curse regulate nr. 226/1.683/2012, încheiat între Asociația intercomunitară de dezvoltare Alba Iulia — Transport local și o societate comercială din Alba Iulia.

50. S-a arătat că, întrucât contractul de delegare de gestiune a serviciului de transport public local de persoane sus-menționat a fost încheiat ca urmare a Hotărârii Consiliului Local Alba nr. 260 din 8.08.2012, care a fost adoptată în condițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, respectiv cu votul a 2/3 din numărul consilierilor locali în funcție, pentru respectarea principiului simetriei, se impune ca și orice hotărâre a consiliului local, ulterioară, care vizează modificarea aceluși contract de gestiune, să fie adoptată în aceleași condiții.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

51. Prin Adresa nr. 2.434/C/3.381/III-5/2019 din 8 noiembrie 2019, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

52. Instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale ce fac obiectul interpretării în problema de drept supusă dezlegării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

53. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

54. Examinând sesizarea, întrebarea ce face obiectul acesteia și raportul întocmit de judecătorul-raportor, constată următoarele:

55. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

56. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele (intră în această categorie hotărârile pronunțate într-un recurs în interesul legii și hotărârile preliminare).

57. Procedând la analiza admisibilității sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate enumerate mai sus.

58. Astfel, într-adevăr, acțiunea ce face obiectul dosarului în care s-a dispus sesizarea este în curs de judecată, în ultimă instanță, pe rolul Curții de Apel București, iar această instanță este competentă, în raport cu dispozițiile art. 10 alin. (2) prima teză, coroborat cu art. 10 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 554/2004, să soluționeze recursul declarat împotriva unei sentințe pronunțate, în primă instanță, de Tribunalul București, într-o cauză având ca obiect suspendarea unei hotărâri a C.G.M.B., până la soluționarea definitivă a acțiunii în anulare; de asemenea, soluționarea cauzei în curs de judecată în recurs depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, respectiv „dacă hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, intră în sfera noțiunii de hotărâri privind patrimoniul folosită de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001”.

59. În ce privește, însă, condiția ca problema de drept supusă dezlegării să se identifice într-o „chestiune de drept”, se impun mai multe precizări:

60. Astfel, cu privire la rolul pe care îl are procedura de unificare a practicii judiciare prin intermediul dispozițiilor reglementate de art. 519 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție reamintește că scopul acestei proceduri este crearea unui mecanism nou pentru uniformizarea practicii judiciare care să contribuie, alături de recursul în interesul legii, la transformarea practicii judiciare românești în una predictibilă, care să răspundă așteptărilor rezonabile ale justițiabililor.

61. Pentru ca mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă este chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu. Altfel spus, în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept importantă, veritabilă, care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate de interpretare suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.¹

62. De asemenea, problema de drept supusă dezlegării trebuie să fie una calificată, să prezinte o dificultate serioasă, rămânând, totuși, atributul exclusiv al instanței solicitante să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând în acest scop mecanismele de interpretare a actelor normative.

63. Or, în cazul analizat, titularul sesizării solicită interpretarea unor dispoziții legale care nu comportă o reală dificultate. Astfel, în concret, se solicită ca instanța supremă să stabilească: „Care este majoritatea necesară adoptării unei hotărâri de Consiliu local (sau de Consiliu general, în cazul municipiului București) prin care se aprobă, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, delegarea gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat: majoritatea prevăzută de art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 sau majoritatea prevăzută de art. 45 alin. (3) din aceeași lege?”

64. Dincolo de împrejurarea evidentă că, în cauză, nu a fost identificat un text de lege lacunar sau dificil de interpretat, care să necesite efortul de parcurgere a procedurii hotărârii

¹ Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017.

preliminare, în fapt se solicită soluționarea fondului litigios prin intermediul mecanismului descris mai sus.

65. Încadrarea situației de fapt în unul dintre textele de lege menționate, ce nu comportă o dificultate de interpretare evidentă, este atributul exclusiv al instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

66. În litigiul în care a fost formulată sesizarea, instanța de judecată a fost chemată să stabilească dacă o hotărâre emisă de consiliul local (sau general), prin care a fost delegată gestiunea unui serviciu public de interes local unui operator privat, reprezintă sau nu o hotărâre privind patrimoniul, așa cum este indicată în textul de lege din cuprinsul întrebării adresate.

67. Or, o atare operațiune de interpretare și aplicare a unui text de lege la situația concretă din dosar este atributul exclusiv al judecătorului, care nu poate activa mecanismul de interpretare prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, conceput pentru probleme de drept controversate și dificil de dezlegat, capabile să genereze o viitoare practică neunitară.

68. În cazul de față, chiar dacă opinia instanței de trimitere este diferită de cea a instanței de fond, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, o atare împrejurare nu este de natură să activeze mecanismul de interpretare al procedurii prealabile, întrucât instanța supremă trebuie chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu, iar nu să soluționeze în fapt dosarele cu care sunt investite instanțele inferioare.

69. Cum aceste noțiuni sunt certe pentru instanța de trimitere, așa cum rezultă și din motivarea expusă în cuprinsul actului de sesizare, nu se poate reține existența unei chestiuni controversate de drept intern pozitiv care să necesite pronunțarea unei hotărâri prealabile; acest mecanism nu trebuie transformat într-o procedură dilatorie, care amână finalizarea procesului.

70. În ceea ce privește *cerința noutății* chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării sunt de asemenea câteva aspecte ce necesită a fi amintite.

71. Astfel, în lipsa unei definiții a „noutății” chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia, care să fie prevăzute

în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, rămâne atributul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

72. În practica Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la criteriile de stabilire și de identificare a cerinței „noutății” s-a statuat cu caracter de principiu că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor. Aceasta, deoarece condiția noutății trebuie privită în contextul legiferării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (*control a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (*control a priori*).

73. În cazul sesizării analizate, textul de lege pe care instanța de trimitere îl găsește dificil de interpretat [art. 45 alin. (1) și (3) din Legea nr. 215/2001] este în vigoare de mai bine de 18 ani și a fost aplicat atât de autoritățile publice locale, cât și de instanțele de judecată, fără să necesite dificultăți de interpretare sau să genereze practică judiciară neunitară.

74. Față de argumentele expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că procedura de unificare a practicii judiciare, reglementată de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi valorificată, atât timp cât legiuitorul a stabilit, prin condițiile restrictive de admisibilitate, rolul unificator al instituției juridice a hotărârii prealabile numai în scopul preîntâmpinării apariției unei jurisprudențe neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei veritabile probleme de drept, sesizarea nefiind admisibilă.

75. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 37.478/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003, intră în sfera noțiunii de «hotărâri privind patrimoniul» folosită de art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE SECȚIEI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DENISA ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

